

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

547 **BESLUIT** van 26 september 1974 ter uitvoering van de *Wegenverkeerswet* (Reglement kentekenregistratie)

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onze Minister van Verkeer en Waterstaat van 21 augustus 1974, no. RXW 57136, Hoofddirectie van de Waterstaat, Hoofdafdeling Waterstaatsrecht;

Gelet op de *Wegenverkeerswet*;

De Raad van State gehoord (advies van 11 september 1974, no. 6);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Verkeer en Waterstaat van 24 september 1974, no. RXW 65254, Hoofddirectie van de Waterstaat, Hoofdafdeling Waterstaatsrecht;

Hebben goedgevonden en verstaan:

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Definities

Artikel 1. Voor de toepassing van dit besluit worden verstaan onder:

a. Directeur: de Directeur van de Rijksdienst voor het Wegverkeer;

b. kopie: een kopie van deel III van een kentekenbewijs;

c. vrijwaringsbewijs: een door een postkantoor of een door een in artikel 10 bedoelde handelaar afgegeven bewijs van een door de Directeur vastgesteld model, blijkens welk bewijs de eigenaar of houder van een motorrijtuig heeft voldaan aan de verplichting van hetzij artikel 9, tweede lid, hetzij artikel 10, tweede lid, hetzij artikel 11, tweede lid, hetzij artikel 12, eerste lid, hetzij artikel 13;

d. registratiebewijs: een registratiebewijs als bedoeld in artikel 5;

e. postkantoor: een door de Directeur samen met de Directeur-Generaal van het Staatsbedrijf der Posterijen, Telegrafie en Telefonie aangewezen postkantoor;

f. bedrijf: een natuurlijke persoon of rechtspersoon, die een bedrijf uitoefent, waar motorrijtuigen, aanhangwagens of opleggers worden gefabriceerd, verhandeld, gerepareerd, bewerkt of beproefd;

g. voertuig, aanhangwagen, wieldruk, asdruk, totaal gewicht, laadvermogen: hetgeen daaromtrent is bepaald in artikel 1, eerste lid, van het *Wegenverkeersreglement*.

Opgave van het kenteken; inrichting van het kentekenbewijs

Artikel 2. 1. De opgave van een kenteken geschiedt door afgifte van een kentekenbewijs, of door afgifte van een deel II van dat bewijs volgens artikel 15, tweede lid.

2. De Directeur geeft namens Onze Minister kentekenbewijzen of delen daarvan en kopieën af.

3. Onze Minister stelt de modellen van de kentekens, kentekenbewijzen en kopieën vast.

4. Een kentekenbewijs bestaat, behoudens het bepaalde in artikel 4, derde, vierde en vijfde lid, uit een deel I, een deel II en een deel III.

Kentekenplaat

Artikel 3. 1. Het kenteken moet zijn aangebracht op een plaat die, tenzij Onze Minister anders bepaalt, moet behoren tot een door hem goedgekeurde soort en die, in door hem aan te wijzen en in de Nederlandse *Staatscourant* bekend te maken gevallen, moet zijn voorzien van:

a. een door hem vast te stellen Rijkskeurmerk en een in het derde lid bedoeld merk, of

b. een door hem vastgesteld merk.

2. Het is verboden zonder machtiging van Onze Minister het Rijkskeurmerk of het in het eerste lid onder *b* bedoelde merk aan te brengen.

3. De gemachtigde die het Rijkskeurmerk aanbrengt, is verplicht daaronder een merk, goed te keuren door Onze Minister, aan te brengen.

Bijzondere kentekens

Artikel 4. 1. Aan de leden van het Koninklijk Huis en aan buitenlandse diplomaten kan een kenteken worden opgegeven, bevattende de lettergroep AA, onderscheidenlijk CD, en aan hen die behoren tot het Internationaal Gerechtshof een kenteken bevattende de lettergroep CD, gevolgd door de letter J.

2. Kentekens, bevattende de lettergroep BN, CDA, GN, GV, HH of ZZ, of de enkele letter A, E, H, K, L, N, P, S, T, V, X of Z, worden slechts opgegeven in door Onze Minister aan te wijzen gevallen.

3. Een kentekenbewijs, bevattende de lettergroep AA, BN (serie 80-00 tot en met 99-99), CD, CDA, CDJ, GN (serie 80-00 tot en met 99-99), FH, HA of HF, bestaat uit een deel I en een deel III.

4. Een kentekenbewijs, bevattende de lettergroep BN (serie 00-01 tot en met 59-99 en 70-00 tot en met 79-99), GN (serie 00-01 tot en met 59-99 en 70-00 tot en met 79-99), HH of GV of de enkele letter A, E, H, K, L, N, P, S, T, V, X of Z, bestaat uit een deel I.

5. Een kentekenbewijs, bevattende de lettergroep BN (serie 60-00 tot en met 69-99) of GN (serie 60-00 tot en met 69-99), bestaat uit een deel I en een deel II.

Registratiebewijs

Artikel 5. 1. Onverminderd artikel 16, tweede lid, van het *Wegenverkeersreglement*, mag met een motorrijtuig enige aanhangwagen, oplegger of zijspanwagen worden voortbewogen mits daaromtrent

a. met betrekking tot een aanhangwagen of oplegger door de Directeur aantekening is gemaakt in het voor dat motorrijtuig afgegeven kentekenbewijs of in een daarvan deel uitmakend aanvullingsblad en een registratiebewijs is afgegeven, waarvan de gegevens betreffende koppeling, reminrichting en maximum-totaal gewicht in overeenstemming zijn met die, vermeld in het kentekenbewijs of het aanvullingsblad;

b. met betrekking tot een zijspanwagen door de Directeur aantekening is gemaakt in het voor dat motorrijtuig afgegeven kentekenbewijs of een registratiebewijs is afgegeven.

2. In het registratiebewijs wordt de aanhangwagen, de oplegger, onderscheidenlijk de zijspanwagen omschreven.

3. Het registratiebewijs wordt geacht deel uit te maken van het voor het trekkende motorrijtuig afgegeven kentekenbewijs.

4. Onze Minister stelt de modellen van de registratiebewijzen vast.

Geldigheidsduur van het kentekenbewijs

Artikel 6. 1. Het deel III van een kentekenbewijs is geldig vanaf 1 november van het jaar dat voorafgaat aan het op dat deel vermelde jaar tot en met 31 december van het op dat deel vermelde jaar.

2. Een kentekenbewijs is geldig gedurende de geldigheidsduur van het deel III, tenzij bij de afgifte van het kentekenbewijs ingevolge artikel 12 van de Wegenverkeerswet een andere geldigheidsduur is vastgesteld onder aantekening daarvan op het kentekenbewijs.

3. Onze Minister geeft voorschriften omtrent de geldigheidsduur van de kentekenbewijzen die geen deel III bevatten.

Aanvraag tot eerste afgifte van een kentekenbewijs of een registratiebewijs

Artikel 7. 1. De eigenaar of houder van een motorrijtuig, aanhangwagen, oplegger of zijspanwagen, die afgifte voor de eerste maal van een kentekenbewijs voor een bepaald motorrijtuig of van een registratiebewijs voor een bepaalde aanhangwagen, oplegger of zijspanwagen verlangt, doet daartoe aan de Directeur een behoorlijk ingevuld en ondertekend aanvraagformulier toekomen van een door deze vastgesteld model.

2. De aanvraagformulieren worden kosteloos verkrijgbaar gesteld.

3. Het eerste en tweede lid zijn van overeenkomstige toepassing, indien is nagelaten een aanvraag te doen volgens hetzij artikel 9, tweede lid, hetzij artikel 11, tweede lid, hetzij artikel 12, tweede lid, hetzij artikel 13.

Aanvraag afgifte deel III kentekenbewijs

Artikel 8. 1. De Directeur geeft aan de eigenaar of houder van een motorrijtuig, aan wie een kentekenbewijs dat een deel III bevat is afgegeven waarvan de geldigheidsduur is verstreken of binnen drie maanden gaat verstrijken, op aanvraag een nieuw deel III van dat bewijs af, tegen betaling van de kosten daarvan.

2. De aanvraag van het nieuwe deel III geschiedt volgens door de Directeur vast te stellen regelen.

Wijziging van de tenaamstelling: overdracht van een motorrijtuig tussen particulieren

Artikel 9. 1. Degene, aan wie een driedelig kentekenbewijs is afgegeven, is, ingeval hij ophoudt eigenaar of houder te zijn van het motorrijtuig, waarvoor dat kentekenbewijs is afgegeven, verplicht:

a. het deel II van het kentekenbewijs en de kopie niet over te dragen aan degene, die eigenaar of houder van het motorrijtuig is geworden, dan nadat deze het deel II behoorlijk heeft ingevuld en ondertekend;

b. terstond na deze invulling en ondertekening van het deel II, dit deel en de kopie over te dragen aan degene, die eigenaar of houder van het motorrijtuig is geworden;

c. het deel I en het op dat tijdstip geldige deel III van het kentekenbewijs onder zich te houden, totdat hij het in het vierde lid bedoelde vrijwaringsbewijs heeft ontvangen.

2. Degene, die eigenaar of houder van een motorrijtuig is geworden, is verplicht binnen vijf dagen, nadat hij het ingevulde en ondertekende deel II en de kopie heeft ontvangen, bij het postkantoor om afgifte van een nieuw deel II te verzoeken door overlegging van het ingevulde en ondertekende deel II, van de kopie en van een legitimatiebewijs.

3. Het postkantoor geeft aan degene, die aan de verplichting van het tweede lid heeft voldaan, een vrijwaringsbewijs af.

4. Degene, die het vrijwaringsbewijs heeft ontvangen, is verplicht dit terstond te doen toekomen aan degene, die de delen I en III onder zich heeft gehouden.

5. Degene, die de delen I en III onder zich heeft gehouden, is verplicht deze terstond af te geven aan degene, van wie hij het vrijwaringsbewijs heeft verkregen.

6. Ingeval degene, die ophoudt eigenaar of houder van een motorrijtuig te zijn, niet beschikt over een geldig deel III van het driedelig kentekenbewijs, zijn de voorgaande leden van overeenkomstige toepassing, met dien verstande, dat het deel I in plaats treedt van de delen I en III.

7. De voorgaande leden zijn van overeenkomstige toepassing, indien de eigenaar respectievelijk de houder van een motorrijtuig, aan wie een driedelig kentekenbewijs is afgegeven, met de houder respectievelijk de eigenaar van dat motorrijtuig overeenkomt, dat het kenteken aan deze houder respectievelijk eigenaar wordt opgegeven.

Wijziging van de tenaamstelling: overdracht van een motorrijtuig ten behoeve van een handelsvoorraad

Artikel 10. 1. In geval van overdracht van een motorrijtuig aan een handelaar, aan wie ingevolge artikel 24 bijzondere kentekenbewijzen zijn afgegeven, ten behoeve van diens handelsvoorraad, gelden het tweede tot en met het vijfde lid.

2. Degene, aan wie een driedelig kentekenbewijs is afgegeven, is verplicht:

a. aan de handelaar terstond over te dragen het deel II van het kentekenbewijs en de kopie;

b. het deel I en het op dat tijdstip geldige deel III van het kentekenbewijs onder zich te houden, totdat hij het in het derde lid bedoelde vrijwaringsbewijs heeft ontvangen.

3. De handelaar is verplicht aan degene, van wie hij het deel II en de kopie heeft ontvangen, een behoorlijk door hem ingevuld en ondertekend vrijwaringsbewijs terstond ter hand te stellen.

4. Degene, die de delen I en III onder zich heeft gehouden, is verplicht deze terstond af te geven aan de handelaar, van wie hij het vrijwaringsbewijs heeft verkregen.

5. De handelaar, die een vrijwaringsbewijs heeft afgegeven, is verplicht:

a. een door hem behoorlijk ingevuld en ondertekend duplicaat van dat bewijs terstond aan de Directeur te doen toekomen;

b. een tweede, door hem behoorlijk ingevuld en ondertekend duplicaat onder zich te houden.

6. In geval degene, die een motorrijtuig overdraagt aan een in het eerste lid bedoelde handelaar ten behoeve van diens handelsvoorraad, niet beschikt over een geldig deel III van het driedelig kentekenbewijs, zijn het tweede tot en met het vijfde lid van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat het deel I in plaats treedt van de delen I en III.

Wijziging van de tenaamstelling: overdracht van een motorrijtuig uit een handelsvoorraad

Artikel 11. 1. Indien een motorrijtuig ophoudt te behoren tot de handelsvoorraad van een in artikel 10, eerste lid, bedoelde handelaar, is artikel 9 of – ingeval van overdracht ten behoeve van een handelsvoorraad – artikel 10 van overeenkomstige toepassing, met dien verstande, dat de handelaar in de plaats treedt van degene, aan wie het drielidig kentekenbewijs is afgegeven.

2. Indien een motorrijtuig ophoudt te behoren tot de handelsvoorraad van een in artikel 10, eerste lid, bedoelde handelaar en deze het motorrijtuig tot duurzaam eigen gebruik bestemt, is hij verplicht binnen 5 dagen bij het postkantoor om afgifte van een nieuw deel II van het kentekenbewijs te verzoeken door overlegging van het behoorlijk door hem ingevulde en ondertekende deel II van het kentekenbewijs, van de kopie en van een legitimatiebewijs.

3. Het postkantoor geeft aan degene, die aan de verplichting van het tweede lid heeft voldaan, een vrijwaringsbewijs af.

Wijziging van de tenaamstelling: overlijden van een kentekenhouder

Artikel 12. 1. In geval van overlijden van degene, aan wie een drielidig kentekenbewijs is afgegeven, of wiens drielidig kentekenbewijs is gevorderd of ongeldig verklaard ingevolge artikel 13 van de Wegenverkeerswet, is degene, die eigenaar of houder van het motorrijtuig is geworden, verplicht binnen 30 dagen nadat hij eigenaar of houder is geworden bij het postkantoor om afgifte van een nieuw deel II te verzoeken door overlegging van het door hem behoorlijk ingevulde en ondertekende deel II, van de kopie en van een legitimatiebewijs.

2. Het postkantoor geeft aan degene, die aan de verplichting van het eerste lid heeft voldaan, een vrijwaringsbewijs af.

3. Indien degene, die na het overlijden van de in het eerste lid bedoelde persoon eigenaar of houder van het motorrijtuig is geworden, binnen 30 dagen nadat hij eigenaar of houder is geworden ophoudt dit te zijn en hij nog geen verzoek als bedoeld in het eerste lid heeft gedaan, is artikel 9, artikel 10 of artikel 13 van overeenkomstige toepassing.

Wijziging van de tenaamstelling: overdracht van een motorrijtuig in geval van vordering of gedeeltelijke ongeldigheid van het kentekenbewijs

Artikel 13. Ingeval degene, wiens drielidig kentekenbewijs is gevorderd of voor het rijden over een weg is ongeldig verklaard ingevolge artikel 13 van de Wegenverkeerswet, ophoudt eigenaar of houder te zijn van het motorrijtuig waarvoor het kentekenbewijs is afgegeven, is artikel 9 of artikel 10 van overeenkomstige toepassing, met dien verstande, dat het ingevolge artikel 22, tweede lid, of artikel 23, derde lid, afgegeven ontvangstbewijs in de plaats treedt van de delen I en III.

Kosten van het kentekenbewijs, van een deel van het kentekenbewijs en van een registratiebewijs

Artikel 14. 1. De aanvrager van een kentekenbewijs of een deel daarvan of van een registratiebewijs voldoet het bedrag van de door Onze Minister vastgestelde kosten op de door de Directeur vastgestelde wijze.

2. In geval van een aanvraag volgens artikel 9, tweede lid, artikel 11, tweede lid, artikel 12, eerste lid, of artikel 13 vindt geen betaling plaats.

Afgifte van kentekenbewijzen, van delen daarvan, van kopieën en registratiebewijzen

Artikel 15. 1. Tenzij afgifte wordt geweigerd volgens artikel 11, derde lid, of artikel 12 van de Wegenverkeerswet wordt, in geval van een aanvraag tot afgifte volgens artikel 7, overgegaan tot afgifte van een kentekenbewijs en een kopie of een registratiebewijs.

2. Tenzij afgifte wordt geweigerd volgens artikel 11, derde lid, of artikel 12 van de Wegenverkeerswet, wordt in geval van een aanvraag volgens artikel 9, tweede lid, artikel 11, tweede lid, artikel 12, eerste lid, of artikel 13, overgegaan tot afgifte van een deel II van het kentekenbewijs.

3. Het ingevolge het tweede lid afgegeven deel II geldt te zamen met de delen I en III als een door de Directeur afgegeven kentekenbewijs.

4. Het ingevolge het tweede lid afgegeven deel II geldt als een ingevolge artikel 13 van de Wegenverkeerswet gevorderd of voor het rijden over een weg ongeldig verklaard kentekenbewijs, zolang de gevorderde of ingeleverde delen van dat bewijs niet zijn teruggegeven volgens het bepaalde in artikel 22, derde of vijfde lid, of artikel 23, vijfde lid.

5. De kopie wordt niet afgegeven in geval van aanvraag van kentekenbewijzen die geen deel II of deel III bevatten.

6. Indien een kentekenbewijs of een deel daarvan, een kopie of een registratiebewijs niet wordt afgegeven, geeft de Directeur daarvan schriftelijk kennis aan de aanvrager met vermelding van de feiten, waarop hij zijn oordeel grondt.

Bevoegdheden van de Directeur bij de afgifte van een kentekenbewijs of registratiebewijs

Artikel 16. 1. Bij de afgifte van een kentekenbewijs of registratiebewijs kan de Directeur, onder aantekening daarvan in het kentekenbewijs:

a. een rijverbod ten aanzien van B-wegen voor het motorrijtuig, de aanhangwagen of de oplegger vaststellen, indien naar zijn oordeel het voertuig in verband met zijn bouw of inrichting bij wioldrukken niet groter dan 2400 kg, schade aan voornoemde wegen zou kunnen toebrengen;

b. een maximum-snelheid of een maximum-wioldruk voor het motorrijtuig, de aanhangwagen of de oplegger vaststellen, indien naar zijn oordeel het voertuig, bij een snelheid of een wioldruk, die dat maximum overschrijdt, in verband met de bouw of inrichting van het voertuig schade aan de wegen zou kunnen toebrengen of de veiligheid op de weg in gevaar zou kunnen brengen;

c. het laadvermogen vaststellen;

d. de maximum-asdruk, het maximum-totaal gewicht en, bij opleggers, het maximum-gewicht onder de koppeling vaststellen;

e. de klasse van de koppeling en de soort reminrichting vaststellen;

f. in verband met de bouw of inrichting van het motorrijtuig, de aanhangwagen of de oplegger bijzondere eisen stellen.

2. In bijzondere gevallen kan een kentekenbewijs of registratiebewijs worden afgegeven, indien het motorrijtuig, de aanhangwagen of de oplegger niet voldoet aan enige bij of krachtens het Wegenverkeersreglement gestelde eis. Aan de afgifte kunnen voorwaarden worden verbonden, die in het kentekenbewijs of het registratiebewijs worden vermeld.

Ongeldigverklaring en inlevering van het kentekenbewijs

Artikel 17. 1. De Directeur kan een kentekenbewijs ongeldig verklaren, indien naar zijn oordeel blijkt dat het motor-

rijtuig, waarvoor dat bewijs is afgegeven, voorgoed buiten gebruik is gesteld of dat degene, aan wie dat bewijs is afgegeven, opgehouden heeft eigenaar, bezitter of houder van het motorrijtuig te zijn.

2. De eigenaar of houder van een motorrijtuig, aan wie een kentekenbewijs voor dat motorrijtuig is afgegeven, is verplicht binnen 20 dagen nadat

a. de geldigheidsduur van het kentekenbewijs, dat bestaat uit een deel I of een deel I en een deel II, is verstreken;

b. de reden waarom het kentekenbewijs, bevattende de lettergroep BN, CD, CDA, CDJ, GN, GV, HH of ZZ is afgegeven, is vervallen;

c. het motorrijtuig voorgoed buiten gebruik is gesteld;

d. het motorrijtuig voorgoed is uitgevoerd;

e. hij onvrijwillig het bezit of het houderschap van het motorrijtuig heeft verloren;

f. het motorrijtuig is gaan behoren tot een der ingevolge artikel 9, eerste lid, van de Wegenverkeerswet door Onze Minister van de kentekenplicht uitgezonderde categorieën motorrijtuigen;

– het kentekenbewijs te zamen met de kopie, indien deze is afgegeven, in te leveren bij de Directeur;

– daarbij schriftelijk mede te delen welk van de onder a tot en met f genoemde gevallen zich voordoet.

3. Door inlevering volgens het tweede lid verliest het kentekenbewijs, indien het nog geldig was, zijn geldigheid, mits in het geval, bedoeld in het tweede lid onder e, van vermissing van het motorrijtuig binnen 5 dagen nadien aangifte is gedaan blijkt een door een der in artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering bedoelde personen afgegeven bewijs.

4. Ingeval van onvrijwillig verlies van het bezit of het houderschap van een motorrijtuig tezamen met het daarvoor afgegeven deel III, zijn het tweede en derde lid van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat het deel III niet behoeft te worden ingeleverd, indien ook van vermissing daarvan aangifte is gedaan.

5. Het tweede, derde en vierde lid zijn van overeenkomstige toepassing op degene, die na het overlijden van degene, aan wie het kentekenbewijs was afgegeven, eigenaar of houder van het motorrijtuig is geworden.

Kentekenregister

Artikel 18. 1. Er bestaat een register van opgegeven kentekens, beheerd door de Directeur.

2. Het register bevat:

a. de naam, de beginletters van de voornamen, de geboortedatum en het adres van degene, aan wie het kenteken is opgegeven;

b. de datum waarop het kenteken is opgegeven en, indien van toepassing, de datum waarop het kentekenbewijs is gevorderd dan wel geheel of voor het rijden over een weg ongeldig is verklaard;

c. gegevens omtrent het motorrijtuig, waarvoor het kenteken is opgegeven.

Inlichtingen uit het kentekenregister

Artikel 19. 1. De Directeur verschafft aan de betrokken autoriteiten de door hen verlangde inlichtingen uit het register.

2. De Directeur kan aan belanghebbenden tegen vergoeding van de kosten inlichtingen uit het register verschaffen.

3. Aan belanghebbenden worden slechts inlichtingen verschafft omtrent door hen opgegeven kentekens of door hen met name genoemde natuurlijke personen of rechtspersonen.

4. Onze Minister kan in bijzondere gevallen, onder door hem te stellen voorwaarden, toestaan dat van het bepaalde in het vorige lid wordt afgeweken.

5. Onze Minister kan bepalen dat inlichtingen aan belanghebbenden niet of slechts tot een beperkt aantal of in beperkte vorm of omvang mogen worden verstrekt.

Verval van de tenaamstelling in het kentekenregister

Artikel 20. De tenaamstelling in het register vervalt op de datum waarop:

a. aan de verplichting van artikel 9, tweede lid, is voldaan, of

b. aan de verplichting van artikel 10, vijfde lid, aanhef en onder a, is voldaan, of

c. aan de verplichting van artikel 11, tweede lid, is voldaan, of

d. aan de verplichting van artikel 12, eerste lid, is voldaan, of

e. aan de verplichting ingevolge artikel 13 is voldaan, of

f. het volgens artikel 17, tweede lid, ingeleverde kentekenbewijs zijn geldigheid heeft verloren, of

g. aan de verplichting van artikel 24, achtste of tiende lid, is voldaan, of

h. het kentekenbewijs ongeldig is verklaard ingevolge artikel 25, vierde lid, of

i. de Directeur de tenaamstelling vervallen heeft verklaard ingevolge artikel 21.

Verzoek tot vervallenverklaring van de tenaamstelling of tot verbetering van de gegevens

Artikel 21. 1. Degene, die naar zijn mening ten onrechte als tenaamgestelde in het register is vermeld of van wie naar zijn mening onjuiste gegevens in het register zijn opgenomen, kan de Directeur schriftelijk verzoeken de tenaamstelling te doen vervallen, respectievelijk de gegevens te verbeteren.

2. Het in het eerste lid bedoelde verzoek moet met redenen zijn omkleed.

3. De Directeur geeft van zijn beslissing zo spoedig mogelijk schriftelijk kennis aan degene, die het verzoek heeft ingediend.

Vordering van kentekenbewijzen

Artikel 22. 1. Tot de vordering, bedoeld in het eerste lid van artikel 13 der Wegenverkeerswet, zijn bevoegd:

a. de Directeur en de door hem daartoe aangewezen, tot zijn dienst behorende ambtenaren, indien naar hun oordeel het motorrijtuig of de aanhangwagen, waarvoor het kentekenbewijs is afgegeven, niet in overeenstemming is met de gegevens in dit bewijs vermeld of overigens niet voldoet aan de bij of krachtens de Wegenverkeerswet gestelde eisen, dan wel niet wordt voldaan aan de krachtens artikel 16 in het kentekenbewijs vermelde voorwaarden;

b. de door Onze Minister in overleg met Onze Minister van Financiën aangewezen ambtenaren der Rijksbelastingdienst, indien naar hun oordeel niet voldoende aannemelijk is, dat het motorrijtuig of de aanhangwagen waarvoor het kentekenbewijs is afgegeven, voor zover niet hier te lande vervaardigd, op regelmatige wijze is ingevoerd, dan wel het motorrijtuig of de aanhangwagen, waarvoor het kentekenbe-

wijs is afgegeven, niet in overeenstemming is met de gegevens in dit bewijs vermeld;

c. de ambtenaren van Rijks- en gemeentepolitie, indien naar hun oordeel niet op of aan het motorrijtuig aanwezig is een door of vanwege Onze Minister aan de eigenaar of houder voor dat motorrijtuig opgegeven kenteken, dan wel het motorrijtuig of de aanhangwagen waarvoor het kentekenbewijs is afgegeven niet voldoet aan de bij of krachtens de Wegenverkeerswet gestelde eisen of niet wordt voldaan aan de krachtens artikel 16 in het kentekenbewijs vermelde voorwaarden;

d. de ambtenaren der Koninklijke Marechaussee, in de gevallen, onder c genoemd, voorzover zij met de opsporing van strafbare feiten zijn belast.

2. De in het eerste lid bedoelde ambtenaren geven het deel II van het kentekenbewijs, indien dit was afgegeven, na inzage terug aan degene, van wie het is gevorderd, en reiken voor de overige delen onverwijld een ontvangstbewijs uit. Zij doen de overige delen van het gevorderde kentekenbewijs met vermelding van de reden van vordering zo spoedig mogelijk toekomen aan de Directeur.

3. Indien de vordering heeft plaats gehad wegens het niet voldoen van het motorrijtuig of de aanhangwagen aan de bij of krachtens de Wegenverkeerswet gestelde eisen, mogen de ambtenaren van Rijks- en gemeentepolitie en de ambtenaren der Koninklijke Marechaussee de overige delen van het kentekenbewijs gedurende ten hoogste twintig dagen onder zich houden. Zij geven deze delen tegen teruggave van het ontvangstbewijs aan de houder daarvan terug, indien deze binnen deze termijn te hunnen genoegen heeft aangetoond, dat het motorrijtuig of de aanhangwagen in overeenstemming is gebracht met de bij of krachtens de Wegenverkeerswet gestelde eisen.

4. Indien dit bij de vordering van de houder van een kentekenbewijs wordt geëist, is deze verplicht tot het op een daarbij te bepalen tijd en plaats ter beschikking houden van het voertuig, waarvoor het bewijs is afgegeven.

5. De Directeur geeft, zo nodig na overleg met Onze Minister van Financiën, de op grond van het bepaalde in het eerste lid onder a, b, c of d gevorderde delen van het kentekenbewijs, die hem ingevolge het tweede lid zijn toegekomen, tegen teruggave van het ontvangstbewijs aan de eigenaar of houder van het motorrijtuig terug, indien hem is gebleken, dat het motorrijtuig of de aanhangwagen in overeenstemming is met de gegevens, vermeld in het kentekenbewijs, voldoet aan de bij of krachtens de Wegenverkeerswet gestelde eisen, alsnog op regelmatige wijze is ingevoerd, en dat voldaan wordt aan de krachtens artikel 16 in het kentekenbewijs vermelde voorwaarden.

6. Indien de Directeur na een onderzoek van het voertuig besluit de gevorderde delen van het kentekenbewijs niet terug te geven, deelt hij dit schriftelijk mede aan de eigenaar of houder van het voertuig, met vermelding van de feiten, waarop hij zijn oordeel grondt.

Inlevering van kentekenbewijzen op grond van niet voldoen aan eisen

Artikel 23. 1. Indien de Directeur een kentekenbewijs voor het rijden over een weg ongeldig verklaart, deelt hij dit per aangetekende brief mede aan degene, aan wie dit bewijs is afgegeven, met vermelding van de feiten, waarop hij zijn oordeel grondt.

2. Degene, aan wie het voor het rijden over een weg ongeldig verklaarde kentekenbewijs is afgegeven, is verplicht binnen twintig dagen na dagtekening van de in het eerste lid bedoelde mededeling het kentekenbewijs, behalve het deel II, aan de Directeur te doen toekomen.

3. Na ontvangst van de toegezonden delen van het kentekenbewijs doet de Directeur onverwijld een ontvangstbewijs toekomen aan degene, die deze delen aan hem heeft doen toekomen.

4. Bij nalatigheid van degene, die tot toezending aan de Directeur verplicht was, wordt de ongeldigverklaring bekend gemaakt in de *Nederlandse Staatscourant* en in het *Opsporingsblad*.

5. De Directeur herroept de ongeldigverklaring en geeft de toegezonden delen van het kentekenbewijs tegen teruggave van het ontvangstbewijs aan de eigenaar of houder van het motorrijtuig, waarvoor het kentekenbewijs was afgegeven, terug, indien hem is gebleken dat het motorrijtuig voldoet aan de bij of krachtens de Wegenverkeerswet, de Wet inzake de luchtverontreiniging en de Telegraaf- en Telefoonwet 1904 gestelde eisen.

6. Artikel 22, zesde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Handelaars-kentekenbewijzen

Artikel 24. 1. Het vereiste van artikel 9, eerste lid onder 1e, van de Wegenverkeerswet, dat het kenteken aan de eigenaar of houder voor een bepaald motorrijtuig moet zijn opgegeven, geldt niet voor een motorrijtuig, dat behoort tot de fabrieks- of handelsvoorraad van een bedrijf of dat voor herstel, bewerking of beproeving ter beschikking is gesteld van een bedrijf, mits dat motorrijtuig een kenteken voert bevattende de lettergroep FH, HA of HF, dat behoort bij een ingevolge het derde lid aan dat bedrijf afgegeven bijzonder kentekenbewijs, dat zijn geldigheid niet heeft verloren en waarvan gebruik wordt gemaakt volgens in het vierde lid bedoelde voorschriften.

2. Een aanhangwagen of oplegger, die behoort tot de fabrieks- of handelsvoorraad van een bedrijf, of die voor herstel, bewerking of beproeving ter beschikking is gesteld van een bedrijf, mag met een motorrijtuig over een weg worden voortbewogen, ook indien voor die aanhangwagen of oplegger geen registratiebewijs is afgegeven, mits aan dat bedrijf, ingevolge het derde lid een bijzonder registratiebewijs is afgegeven dat zijn geldigheid niet heeft verloren en waarvan gebruik wordt gemaakt volgens de in het vierde lid bedoelde voorschriften.

3. Met inachtneming van door Onze Minister vast te stellen regelen kan de Directeur aan een bedrijf op aanvraag één of meer bijzondere kentekenbewijzen of registratiebewijzen afgeven, tegen betaling van de kosten daarvan. Indien een of meer bijzondere kentekenbewijzen worden afgegeven, verstrekt de Directeur aan het bedrijf, dat daarom verzocht, tevens de benodigde formulieren, bestemd om te dienen als door het bedrijf af te geven vrijwaringsbewijzen of duplicaten ervan.

4. De Directeur geeft voorschriften omtrent de gevallen waarin en de wijze waarop van een bijzonder kentekenbewijs of registratiebewijs gebruik mag worden gemaakt. Deze voorschriften kunnen ook betreffen het gebruik van de in het derde lid bedoelde vrijwaringsbewijzen.

5. Het bedrijf dat afgifte van een bijzonder kentekenbewijs of registratiebewijs verlangt, doet daartoe aan de Directeur een behoorlijk ingevuld en ondertekend aanvraagformulier toekomen van een door deze vastgesteld model. De aanvraagformulieren worden kosteloos verkrijgbaar gesteld.

6. Artikel 8 is van overeenkomstige toepassing op het bedrijf, waaraan een bijzonder kentekenbewijs is afgegeven.

7. Indien een bijzonder kentekenbewijs, een deel daarvan, of een bijzonder registratiebewijs niet wordt afgegeven, geeft de Directeur hiervan schriftelijk kennis aan het bedrijf dat de aanvraag heeft gedaan. Deze beslissing moet met redenen zijn omkleed.

8. Het bedrijf, waaraan een bijzonder kentekenbewijs of registratiebewijs is afgegeven, moet dit inleveren bij de Directeur, indien van dit bewijs geen gebruik meer wordt gemaakt. In geval van inlevering van alle bijzondere kentekenbewijzen moet het bedrijf tevens de nog niet ingevulde en ondertekende vrijwaringsbewijzen en de duplicaten daarvan inleveren.

9. De Directeur kan aan een bepaald bedrijf afgegeven bijzondere kentekenbewijzen of registratiebewijzen ongeldig verklaren, indien:

a. het bedrijf niet langer motorrijtuigen, aanhangwagens of opleggers fabricceert, verhandelt, repareert, bewerkt of probeert;

b. het bedrijf heeft gehandeld in strijd met één of meer van de in het vierde lid bedoelde voorschriften;

c. het bedrijf niet voldoet aan de verplichtingen van artikel 10, derde of vijfde lid, of artikel 11, tweede lid;

d. de natuurlijke persoon, die het bedrijf uitoefent, is overleden;

e. de rechtspersoon, die het bedrijf uitoefent, is ontbonden.

10. Degene, die ongeldigverklaarde bijzondere kentekenbewijzen of registratiebewijzen onder zich heeft, moet deze onverwijld inleveren bij de Directeur. Ingeval alle bijzondere kentekenbewijzen zijn ongeldigverklaard, moeten tevens de in het achtste lid bedoelde vrijwaringsbewijzen en de duplicaten daarvan worden ingeleverd.

Bezwaarschrift

Artikel 25. 1. Indien tegen de inhoud van een kentekenbewijs bij een wegbeheerder bezwaar bestaat, respectievelijk indien tegen de inhoud van een kentekenbewijs of tegen de op een aanvraag als bedoeld in de artikelen 7, 8, eerste lid, 9, tweede lid, 11, tweede lid, 12, eerste lid, of 13 gegeven afwijzende beslissing bij de aanvrager bezwaar bestaat, kan door de wegbeheerder respectievelijk de aanvrager een bezwaarschrift bij Onze Minister worden ingezonden.

2. Dit bezwaarschrift kan worden ingezonden, door de aanvrager uiterlijk binnen 30 dagen na de dag, waarop hem het kentekenbewijs of registratiebewijs is afgegeven of de afwijzende beslissing ter kennis is gebracht, en door de wegbeheerder gedurende de geldigheidsduur van het kentekenbewijs.

3. Onze Minister geeft, zonodig na overleg met Onze Minister van Financiën, van zijn beslissing kennis aan degene, die het bezwaarschrift inzond en aan de Directeur, die voor de nakoming daarvan zorg draagt.

4. Bij de beslissing van Onze Minister kan het afgegeven kentekenbewijs of registratiebewijs ongeldig worden verklaard.

5. Voor de toepassing van dit artikel wordt ten aanzien van de aanvrager onder de inhoud van een kentekenbewijs mede verstaan de inhoud van het deel I of het deel III daarvan, indien het kentekenbewijs deze of een van deze delen bevat.

6. Het eerste tot en met vierde lid zijn van overeenkomstige toepassing op degene, aan wie teruggave volgens artikel 22, zesde lid, is geweigerd.

Artikel 26. 1. Het in artikel 24 bedoelde bedrijf, waaraan op zijn aanvraag geen bijzonder kentekenbewijs of deel III daarvan, dan wel geen bijzonder registratiebewijs is afgegeven, of waarvan het bijzonder kentekenbewijs dan wel bijzonder registratiebewijs is ongeldig verklaard, kan bij Onze Minister een bezwaarschrift inzenden.

2. Artikel 25, tweede tot en met vijfde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Aftekening internationaal bewijs

Artikel 27. In de gevallen bedoeld in artikel 23, derde lid, onder a en c der Wegenverkeerswet, wordt het internationale bewijs voor motorrijtuigen door de ambtenaar, dienstdoende aan het kantoor der invoerrechten, waar de douaneformaliteiten worden vervuld, afgetekend.

Ontheffing

Artikel 28. 1. Onze Minister kan van de bepaling van dit besluit ontheffing verlenen voor het gebruik van de weg ten behoeve van openbare of door Onze Minister daarmee gelijk te stellen diensten.

2. Onze Minister doet van een ontheffing mededeling in de *Nederlandse Staatscourant*.

HOOFDSTUK II

Strafbepalingen

Artikel 29. 1. Overtreding van artikel 3, tweede en derde lid, 9, eerste, tweede, vierde en vijfde lid, 10, tweede tot en met vijfde lid, 11, tweede lid, 12, eerste lid, 13, 17, tweede lid, 22, vierde lid, 23, tweede lid, en 24, achtste en tiende lid, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste twee maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

2. Met hechtenis van ten hoogste twee maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden wordt gestraft hij, die zich op zodanige wijze gedraagt, dat daardoor bij het publiek redelijkerwijze de indruk moet worden gewekt, dat hij bevoegd is tot het afgeven van vrijwaringsbewijzen, terwijl dat niet het geval is.

HOOFDSTUK III

Overgangsbepalingen

Artikel 30. 1. In afwijking van de artikelen 2, 14 en 15 zijn gedurende een door Onze Minister vast te stellen termijn na het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit de voorschriften van het Wegenverkeersreglement, met de daarbij behorende bijlage, zoals deze luiden voor het tijdstip van inwerkingtreding van het onderhavige besluit, van toepassing met betrekking tot de afgifte voor de eerste maal van kentekenbewijzen.

2. Kentekenbewijzen, behalve die, bevattende de lettergroep BN (serie 00-01 tot en met 79-99), GN (serie 00-01 tot en met 79-99), GV of HH, afgegeven volgens de in het eerste lid bedoelde bepalingen verliezen hun geldigheid op een door Onze Minister te bepalen tijdstip.

3. Gedurende een door Onze Minister vast te stellen termijn kan de eigenaar of houder van een motorrijtuig, aan wie volgens de in het eerste lid bedoelde bepalingen een tweedelig kentekenbewijs, voorzover niet bevattende de lettergroep BN (serie 60-00 tot en met 69-99) of GN (serie 60-00 tot en met 69-99) is afgegeven, tegen betaling van de kosten een deel III en een kopie van dat deel aanvragen bij de Directeur volgens door deze te stellen regelen. Het tweede lid geldt niet, indien het deel III en de kopie vóór het in dat lid bedoelde tijdstip aan de eigenaar of houder zijn afgegeven.

4. De houder van een kentekenbewijs dat zijn geldigheid heeft verloren ingevolge het tweede lid, is verplicht dat bewijs onverwijld in te leveren bij de Directeur.

5. Het derde lid is van overeenkomstige toepassing met betrekking tot de kentekenbewijzen, bevattende de lettergroepen, bedoeld in artikel 4, derde lid, met dien verstande dat afgifte van de kopie niet geschiedt.

6. Het derde lid is van overeenkomstige toepassing met betrekking tot de Directeur aangewezen cendelige kentekenbewijzen, met dien verstande, dat tevens op aanvraag een deel II moet zijn afgegeven.

7. Artikel 7, eerste lid, is van toepassing op degene, wiens kentekenbewijs zijn geldigheid heeft verloren ingevolge het tweede lid.

Artikel 31. 1. In afwijking van het bepaalde in de artikelen 9, 10, 11, 12, 13 en 17 zijn artikel 15, eerste lid, van de Wegenverkeerswet, zoals dit luidde voor het tijdstip van inwerkingtreding van de wet van 26 september 1974 (Stb. 546), de beschikking van de Minister van Verkeer en Waterstaat van 20 oktober 1955 (*Ned.Stcrt.* 1955, no. 206) alsmede de bepalingen betreffende de kosten van het deel II van het kentekenbewijs als bedoeld in artikel 91 van het Wegenverkeersreglement, zoals dit luidde voor het tijdstip van inwerkingtreding van het onderhavige besluit tot op het in artikel 30, tweede lid, bedoelde tijdstip van toepassing ten aanzien van de eigenaar of houder van een motorrijtuig aan wie een kentekenbewijs is afgegeven, met dien verstande dat, indien reeds afgifte heeft plaatsgevonden van het deel III en van de kopie, ook deze moeten worden ter hand gesteld aan degene, die eigenaar of houder van het motorrijtuig is geworden.

2. De tenaamstelling in het register van de eigenaar of houder, aan wie een kentekenbewijs als bedoeld in artikel 30, tweede lid, is afgegeven en aan wie geen deel III is afgegeven volgens artikel 30, derde lid, vervalt:

a. op het in artikel 30, tweede lid, bedoelde tijdstip;

b. op het tijdstip waarop een aanvraag tot afgifte van een kentekenbewijs is gedaan door degene, aan wie het kentekenbewijs, en, indien van toepassing, het deel III en de kopie, ter hand is gesteld volgens het bepaalde in de in het eerste lid bedoelde beschikking;

c. op het tijdstip waarop het kentekenbewijs is ingeleverd volgens het in het eerste lid bedoelde artikel 15, eerste lid, van de Wegenverkeerswet.

Artikel 32. 1. Inlegvellen en bijbladen, afgegeven voor aanhangwagens en opleggers, verliezen hun geldigheid op een door Onze Minister te bepalen tijdstip.

2. Gedurende een door de Directeur vast te stellen termijn vóór het in het eerste lid bedoelde tijdstip kan degene, aan wie een inlegvel of bijblad is afgegeven, tegen betaling van de kosten bij de Directeur volgens door deze te stellen regelen een registratiebewijs aanvragen.

3. De houder van een inlegvel of bijblad, dat zijn geldigheid heeft verloren, is verplicht dit onverwijld in te leveren bij de Directeur.

Artikel 33. Overtreding van artikel 30, vierde lid, 31, eerste lid, en 32, derde lid, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste twee maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

HOOFDSTUK IV

Slotbepalingen

Artikel 34. Het Wegenverkeersreglement¹⁾ wordt als volgt gewijzigd:

1. Artikel 1, eerste lid, onder *i* wordt gelezen als volgt:

i. registratiebewijs: een bewijs als bedoeld in artikel 1 onder *d*, van het Reglement kentekenregistratie;

2. In artikel 15, vierde lid, en artikel 16, eerste lid, wordt in plaats van „artikel 94” gelezen: artikel 16 van het Reglement kentekenregistratie.

3. In artikel 66 wordt na het onderdeel *m* een nieuw onderdeel *n* ingevoegd, dat luidt:

n. indien overeenkomstig paragraaf 8 van Hoofdstuk II van het Reglement verkeersregels en verkeerstekens verlichting moet worden gevoerd, moet het kenteken aan de achterzijde van het voertuig door beschijning op zodanige wijze zijn verlicht, dat het bij nacht bij helder weer goed zichtbaar is voor een waarnemer, die zich op een afstand van 20 meter midden achter het voertuig bevindt;

4. In artikel 67 wordt het onderdeel *c* gelezen als volgt:

c. zij moeten aan de achterzijde zijn voorzien van het kenteken, opgegeven aan de eigenaar of houder van het motorvoertuig waardoor de aanhangwagen wordt voortbewogen. Indien overeenkomstig paragraaf 8 van Hoofdstuk II van het Reglement verkeersregels en verkeerstekens verlichting moet worden gevoerd, moet het kenteken aan de achterzijde van de aanhangwagen door beschijning op zodanige wijze zijn verlicht, dat het bij nacht bij helder weer goed zichtbaar is voor een waarnemer, die zich op een afstand van 20 meter midden achter de aanhangwagen bevindt. Deze eisen gelden niet, indien het motorvoertuig behoort tot één der categorieën, waarvan door Onze Minister is vastgesteld en in de *Nederlandse Staatscourant* is bekend gemaakt, dat daarmede mag worden gereden zonder dat voor het motorvoertuig een kenteken is opgegeven of wanneer de aanhangwagen door een andere aanhangwagen wordt gevolgd;

5. Hoofdstuk V vervalt.

6. In artikel 124 vervallen de woorden „88, vijfde lid, 89, eerste lid, 97, derde lid, 98, tweede lid”.

Artikel 35. Van de bijlage van het Wegenverkeersreglement vervallen van de afdeling 7 de paragrafen 23 en 27.

Artikel 36. Dit besluit kan worden aangehaald als: Reglement kentekenregistratie.

Artikel 37. Dit besluit treedt in werking op een door Ons te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

Soestdijk, 26 september 1974.

JULIANA.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
T. WESTERTERP.

Afgegeven de eerste oktober 1974
De Minister van Justitie,
VAN AGT.

¹⁾ *Stb.* K 377, laatstelijk gewijzigd bij Koninklijk besluit van 24 oktober 1973, *Stb.* 524.

NOTA VAN TOELICHTING

Par. 1. Algemeen

Een der doeleinden van de wet van 26 september 1974 (*Stb.* 546), waarbij onder andere artikel 15 van de Wegenverkeerswet is gewijzigd, is het openen van de mogelijkheid nieuwe regelen te stellen betreffende de registratie van kentekens.

In het kader van de parlementaire behandeling van de genoemde wet werd reeds breedvoerig ingegaan op het belang en de doeleinden alsook het stelsel van deze registratieregeling. Tevens is daar aandacht besteed aan de wijzen, waarop naleving van de regeling kan worden verzekerd. Om deze redenen zal hieronder slechts de functionering van de materiële voorschriften betreffende registratie van kentekens, die in het onderhavige besluit zijn vervat, worden uiteengezet. Hoewel in de toelichtende stukken bij de voornoemde wet is gesteld dat de kentekenregeling een plaats zou vinden in het Wegenverkeersreglement, is er bij nadere overweging de voorkeur aan gegeven de regeling in een afzonderlijke algemene maatregel van bestuur te vervatten en het bestaande hoofdstuk V van het Wegenverkeersreglement te doen vervallen. Dit gezien het feit dat de regeling een van de overige in het Wegenverkeersreglement opgenomen voorschriften bijna geheel onafhankelijke materie vormt. Ook biedt deze oplossing het voordeel dat het Wegenverkeersreglement, dat op het ogenblik een aantal onderling zeer verschillende onderwerpen regelt, een homogener karakter kan gaan vertonen.

In dit kader moge ook worden gewezen op het voornemen de uitvoeringsvoorschriften betreffende de periodieke keuring van motorrijtuigen, aanhangwagens en opleggers niet op te nemen in het Wegenverkeersreglement, doch deze neer te leggen in een afzonderlijke algemene maatregel van bestuur.

Het besluit bevat een nagenoeg uitputtende regeling met betrekking tot de registratie van kentekens. Enige bepalingen verwijzen naar door de Minister van Verkeer en Waterstaat of door de Directeur van de Rijksdienst voor het Wegverkeer vast te stellen regelen. Het gaat daarbij om onderwerpen, waarvan verwacht mag worden - te meer waar het hier gaat om een geheel nieuwe opzet van de kentekenregistratie - dat nu en dan bijstelling of aanvulling noodzakelijk is, zonder dat de inhoud van de regeling wezenlijke wijzigingen ondergaat. Hierbij is te denken aan onder andere vaststelling van de kosten en modellen van kentekenbewijzen en registratiebewijzen, de bepaling van de geldigheidsduur van bijzondere kentekenbewijzen, alsmede van de wijze waarop de aanvraag van de kentekenbewijzen of delen daarvan dient te geschieden. Voor het grootste deel kan de burger zijn met de registratie van kentekens samenhangende verplichtingen rechtstreeks afleiden uit het onderhavige besluit.

In de regeling zijn drie hoofdelementen te onderscheiden. Vooreerst introduceert zij een nieuw deel van het kentekenbewijs, het deel III. Dit deel III zal - enige uitzonderingen daargelaten - door iedere eigenaar of houder van een motorrijtuig, aan wie een kentekenbewijs is afgegeven, kunnen worden aangevraagd bij de Rijksdienst voor het Wegverkeer gedurende een periode van - naar verwachting - drie maanden na het tijdstip van inwerkingtreding van het onderhavige besluit. Na het verstrijken van die periode zullen de kentekenbewijzen van degenen, aan wie geen deel III is afgegeven, hun geldigheid verliezen op een door de Minister van Verkeer en Waterstaat te bepalen tijdstip. Op dat zelfde tijdstip zal ingevolge een door de Minister van Verkeer en Waterstaat te nemen besluit de verplichting ontstaan het deel III zichtbaar achter de voorruit van het motorrijtuig, waarvoor het kentekenbewijs is afgegeven, te voeren, opdat op efficiëntere wijze dan tot dusver op de naleving van de kentekenplicht kan worden toegezien.

Het deel III, en daarmee het kentekenbewijs, is slechts geldig gedurende een jaar en de daaraan voorafgaande twee maanden. Dit brengt met zich dat iedere kentekenhouder jaarlijks een nieuw deel III zal moeten aanvragen, althans

indien hij zijn motorrijtuig zonder de kentekenplicht te overtreden op de weg wil laten staan of daarmee over de weg wil rijden. De jaarlijkse aanvraag van het deel III is aldus niet verplicht, doch nalaten ervan leidt tot strijd met artikel 9, eerste lid, van de Wegenverkeerswet, indien het motorrijtuig zich na het verstrijken van de geldigheidsduur van het deel III op de weg bevindt.

Naast de regeling betreffende het deel III, bevat het onderhavige besluit stringenter dan de bestaande verplichtingen ten aanzien van de overschrijving van een kentekenbewijs op de nieuwe eigenaar of houder van een motorrijtuig. Ter wille van deze overschrijving introduceert de regeling bij kentekenbewijzen, die overschrijfbaar zijn, een kopie van het voornoemde deel III van het kentekenbewijs. Deze kopie maakt geen deel uit van het kentekenbewijs en vervult slechts een rol op het tijdstip van wijziging van de tenaamstelling. Zij behoeft daarom niet in het motorrijtuig aanwezig te zijn; het is zelfs wenselijk dat de kopie zich daarin nimmer bevindt, doch door de kentekenhouder thuis wordt bewaard. Het thuis bewaren van de kopie verhindert dat het kentekenbewijs tegen de wil van de kentekenhouder op andermans naam wordt overgeschreven.

De houder van een overschrijfbaar kentekenbewijs zal na een periode van ongeveer vier maanden beschikken over de navolgende documenten: het bestaande deel I van het kentekenbewijs dat uitgebreide technische gegevens omtrent het motorrijtuig bevat, het bestaande deel II dat de tenaamstelling van de kentekenhouder alsmede een aanvraagzijde tot afgifte van een nieuw deel II bevat, het genoemde deel III en de kopie. De wijze waarop de gebruikelijke overschrijving van het kentekenbewijs dient te geschieden is vervat in het onder paragraaf 2 toe te lichten artikel 9. Ten behoeve van handelaren in motorrijtuigen bevat de regeling een enigszins afwijkende overschrijfprocedure, die bij de toelichting op artikel 10 nader zal worden uiteengezet.

Ten slotte bevat het besluit regelen met betrekking tot de overschrijving in bijzondere situaties, zoals in geval van overlijden van de kentekenhouder alsmede ingeval van vordering of ongeldigverklaring voor het rijden over een weg van het kentekenbewijs.

Ook deze bepalingen worden onder paragraaf 2 nader toegelicht.

Het derde hoofdelement van de voorgestelde regeling vormen de bepalingen met betrekking tot de inlevering van kentekenbewijzen en het daaruit voortvloeiende verval van de tenaamstelling in het kentekenregister.

Ter wille van de zuiverheid van dit register is gekozen voor een stelsel waarin de mogelijkheden tot verval van de tenaamstelling limitatief zijn geregeld. Daarmede samenhangend zijn de bepalingen betreffende de inhoud van het kentekenregister en de daaruit te verstrekken inlichtingen geheel herzien, terwijl tevens is voorzien in de mogelijkheid om verbetering van de in het register opgenomen gegevens te zoeken. Het aspect van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer is daarbij niet buiten beschouwing gelaten.

Par. 2. Artikelen

Artikel 1. Om redenen van redactionele aard is in dit artikel een aantal definities opgenomen. De onder *b* aangeduide kopie van deel III van het kentekenbewijs maakt, zoals reeds is opgemerkt, daarvan geen deel uit. Zij kan daarom door de gene, aan wie een kentekenbewijs is afgegeven, thuis worden bewaard, hetgeen terwille van de kentekenhouder op de kopie zal worden vermeld. Het vrijwaringsbewijs is het bewijs dat wordt afgegeven aan degene, die zich conform de overschrijvingsregelen bij het postkantoor ter overschrijving van het kentekenbewijs heeft gemeld. Zoals nog zal worden uiteengezet, zijn in bepaalde gevallen ook autohandelaren gerechtigd een vrijwaringsbewijs af te geven.

Artikel 2, eerste lid, bevat in vergelijking met het huidige artikel 87, eerste lid, van het Wegenverkeersreglement, volgens welke bepaling opgave van een kenteken geschiedt door afgifte van een kentekenbewijs, een verruiming. Opgave van een kenteken geschiedt volgens de voorgestelde bepaling ook door afgifte van het deel II, en wel in het geval van overschrijving van het kentekenbewijs op een nieuwe eigenaar of houder van het motorrijtuig.

Op dat ogenblik wordt degene die het nieuwe, op zijn naam gestelde deel II heeft ontvangen, in het kentekenregister opgenomen, zonder dat hij reeds beschikt over de bij het deel II behorende delen I en III. Deze berusten nog bij de vervreemder van het motorrijtuig; ook kunnen zij zijn gevorderd.

Volgens het derde lid zullen de modellen van kentekens in het vervolg bij ministerieel besluit worden vastgesteld. Het vierde lid bepaalt dat het gebruikelijke kentekenbewijs bestaat uit drie delen. Het deel I bevat uitgebreide technische gegevens van het motorrijtuig. Op deel II is de tenaamstelling vermeld; de binnenzijde van het deel II, de zogenaamde aanvraagzijde, moet worden ingevuld door de verkrijger van een motorrijtuig ingeval van een aanvraag tot wijziging van de tenaamstelling. Het deel III bevat, naast het kenteken, summier technische gegevens omtrent het motorrijtuig, waarvoor het is afgegeven, alsook een aanduiding van de termijn gedurende welke het geldig is. Dit deel zal – zoals reeds is opgemerkt – ingevolge artikel 9, eerste lid, van de Wegenverkeerswet in nader door de Minister van Verkeer en Waterstaat aan te wijzen gevallen zichtbaar in het motorrijtuig aanwezig moeten zijn.

Artikel 3 bevat een redactionele verbetering van het huidige artikel 89, eerste lid. Tevens is de verwijzing naar de modellen vervallen, daar deze materie bij ministerieel besluit zal worden geregeld. Ook het huidige tweede lid van artikel 89 zal worden vervangen door een ministerieel besluit.

Artikel 4, eerste lid, stemt overeen met het huidige artikel 89, derde lid, van het Wegenverkeersreglement. Het tweede lid verwijst naar de bijzondere kentekens. Ter wille van de duidelijkheid wordt het bestaan van deze kentekens in het besluit zelf vermeld.

Het vierde lid van het huidige artikel 89, dat handelt over de letters en cijfergroepen die een kenteken moet bevatten, zal worden vervangen door een ministerieel besluit. De materie van het vijfde lid van het bestaande artikel 89 vindt haar regeling in het voorgestelde artikel 17, tweede lid.

De in het derde lid bedoelde kentekenbewijzen zijn niet overschrijfbaar en bevatten daarom niet het deel II, dat immers voor overschrijving dient. De tenaamstelling van deze kentekenbewijzen bevindt zich op het deel I.

De kentekenbewijzen bedoeld in het vierde lid zijn, behoudens die bevattende de lettergroep BN, GN, GV en HH, slechts gedurende maximaal een maand geldig. Om deze reden is ervan afgezien deze bewijzen te voorzien van een deel III. De kentekenbewijzen bevattende de lettergroep GV of HH worden slechts afgegeven voor motorrijtuigen die hier te lande niet, in het buitenland wel kentekenplichtig zijn. Ook voor deze bewijzen is daarom introductie van het deel III achterwege gelaten.

De in dit artikel bedoelde BN- en GN-bewijzen, die worden afgegeven aan bepaalde tijdelijk hier te lande verblijvende, hier niet woonachtige personen, zijn in het algemeen slechts voor maximaal een jaar geldig. Daar de termijn waarvoor deze bewijzen geldig zijn meestal niet zal samenvallen met de termijn waarvoor het deel III geldig is, is ook hier afgezien van invoering van dat deel.

Artikel 5 vervangt het bestaande artikel 90 van het Wegenverkeersreglement. Het ligt in het voornemen de afgifte van inlegvellen en bijbladen te beëindigen en deze documenten te vervangen door registratiebewijzen. Ook hier is de verwijzing naar bepaalde modellen vervallen.

Artikel 6, tweede lid, bepaalt in verband met het gestelde in het eerste lid de geldigheidsduur van het kentekenbewijs in beginsel op een jaar en de daaraan voorafgaande twee maanden. De extra termijn van twee maanden wordt voorgesteld vanwege het feit dat de in artikel 8 bedoelde aanvraag van het nieuwe deel III in het algemeen zal geschieden voordat de geldigheidsduur van het oude deel III is verlopen. Aldus kan degene, die een nieuw deel III heeft ontvangen, dit onmiddellijk zichtbaar aanbrengen onder verwijdering van het oude deel. De ondergetekende is van mening dat dit het zoeken van het afgegeven nieuwe deel III zal tegengaan. Tevens biedt dit stelsel het voordeel dat degene, die tegen het einde van de termijn waarvoor het deel III geldig is om afgifte voor de eerste maal van een kentekenbewijs verzoekt, niet reeds na zeer korte tijd weer moet overgaan tot aanvraag van een nieuw deel III.

Het derde lid heeft betrekking op de kentekenbewijzen waarbij, zoals reeds werd vermeld, geen deel III behoort.

Artikel 7, eerste lid, stemt overeen met de eerste volzin van het huidige artikel 92, eerste lid, van het Wegenverkeersreglement. De inlegvellen en bijbladen zijn echter geschrapt; de Directeur wordt met name genoemd. De tweede volzin van het bestaande artikel 92, eerste lid, is niet overgenomen, daar de artikelen 11, eerste lid, en 12 van de Wegenverkeerswet reeds voldoende basis voor de zogenaamde typekeuring van voertuigen of onderdelen daarvan bieden. De materie van het tweede lid van het huidige artikel 92 vindt thans regeling in het voorgestelde artikel 16.

Het voorgestelde tweede lid van artikel 7 komt inhoudelijk overeen met het derde lid van het huidige artikel 92 van het Wegenverkeersreglement.

Het voorgestelde derde lid regelt de situatie, waarin de verkrijger van een motorrijtuig om afgifte van een kentekenbewijs verzoekt zonder dat hij heeft voldaan aan de hierna te bespreken overschrijfprocedure. Hij dient alsdan de procedure van de aanvraag tot afgifte voor de eerste maal te volgen. Het is immers noodzakelijk, dat degene, die door onachtzaamheid of zelfs welbewust heeft nagelaten aan de voorgeschreven overschrijfprocedure te voldoen, toch in aanmerking kan komen voor de afgifte van een kentekenbewijs. Inmiddels bestaat de mogelijkheid dat de Directeur van de Rijksdienst voor het Wegverkeer op grond van artikel 11, eerste lid, van de Wegenverkeerswet kan verzoeken nadere inlichtingen omtrent de aanvraag te verstrekken. Deze inlichtingen zullen onder andere betrekking kunnen hebben op de vraag op welk tijdstip en van wie de aanvrager het motorrijtuig, waarvoor reeds een kenteken was opgegeven, heeft verkregen, opdat achterhaald kan worden welke handelingen met het motorrijtuig en het daarbij behorende kentekenbewijs hebben plaatsgevonden.

Daarbij bestaat ingevolge artikel 11, derde lid, van de wet de mogelijkheid dat de aanvraag buiten beschouwing wordt gelaten.

Artikel 8, eerste lid, bevat de reeds in paragraaf 1 gemenoreerde jaarlijkse afgifte van het zichtbaar te voeren deel III, waarvan de kosten voor de eerste termijn van geldigheid f 17,50 zullen bedragen. Zoals uit de bepaling blijkt, kan de aanvraag reeds geruime tijd voordat de geldigheidsduur van het oude deel III is verstreken plaatsvinden, opdat de zekerheid bestaat dat iedere aanvrager tijdig in het bezit komt van een nieuw deel III. Ook degene, aan wie een kentekenbewijs is afgegeven, waarvan de geldigheidsduur is verstreken als gevolg van het verlopen zijn van de termijn waarvoor het deel III geldig is, kan een nieuw deel III aanvragen. Hij mag het motorrijtuig echter niet op de weg laten staan of daarmee over de weg rijden, zolang hij het nieuwe deel III nog niet heeft ontvangen, daar hij dan niet aan de kentekenplicht voldoet.

De Directeur van de Rijksdienst voor het Wegverkeer zal bekend maken op welke wijze de aanvraag van het deel III dient te geschieden. Hier zij echter reeds opgemerkt dat het voornemen bestaat aan de in het kentekenregister geregi-

streerden ieder jaar acceptgirokaarten toe te zenden. De daarop vermelde gegevens kunnen zo nodig door de aanvrager worden gecorrigeerd. Na storting van de leges middels deze kaart of, ingeval van correctie, een nieuw aan de aanvrager toegezonden acceptgirokaart, zendt de Directeur aan de geregistreerde het nieuwe deel III toe. Degenen, die om enigerlei reden - te denken is aan een administratieve fout of aan verhuizing zonder dat daarvan bericht is gegeven - geen acceptgirokaart hebben ontvangen, zullen in de gelegenheid worden gesteld door middel van een op het postkantoor verkrijgbaar aanvraagformulier alsnog een deel III te verkrijgen.

Artikel 9 bevat de overschrijfprocedure van het kentekenbewijs ingeval van verkoop tussen particulieren, ingeval de eigenaar van een motorrijtuig, aan wie een kentekenbewijs is afgegeven, dit op naam van de houder of de houder, aan wie een kentekenbewijs is afgegeven, dit op naam van de eigenaar wil doen stellen, alsmede ingeval een houder, aan wie een kentekenbewijs is afgegeven, ophoudt houder van het motorrijtuig te zijn.

Degene, die ophoudt eigenaar of houder te zijn, verder te noemen de vervreemder, doet de aanvraagzijde van het deel II van het kentekenbewijs door de verkrijger behoorlijk invullen en ondertekenen. Vervolgens dient hij dit deel II en de reeds vermelde kopie van het deel III aan de verkrijger ter hand te stellen en het deel I en het op dat tijdstip geldige deel III onder zich te houden. Het achterhouden van deze delen is van belang, opdat de verkrijger het kentekenbewijs op zijn naam doet stellen. De verkrijger vervoegt zich met het ingevulde en ondertekende deel II, de kopie en een legimitatiebewijs binnen 5 dagen bij een der aangewezen postkantoren. Aldaar zal hij een vrijwaringsbewijs ontvangen alsmede een nieuw, op zijn naam gesteld deel II, indien voor de afgifte van dat deel geen weigeringsgronden bestaan. Tevens wordt de kopie aan hem teruggegeven. De verkrijger is verplicht het vrijwaringsbewijs terstond te doen toekomen aan de vervreemder, van wie hij de delen I en III tegen overgave van het vrijwaringsbewijs verkrijgt.

Het vrijwaringsbewijs geeft de vervreemder de zekerheid dat de verkrijger zich overeenkomstig zijn verplichtingen ter registratie heeft gemeld. Bovendien kan de vervreemder met dat bewijs aantonen dat zijn tenaamstelling in het register dient te vervallen, indien dit als gevolg van een administratieve fout niet zou zijn geschied.

Het zesde lid regelt de situatie, waarin de vervreemder beschikt over een kentekenbewijs, waarvan deel III zijn geldigheid heeft verloren, hetgeen kan voorkomen indien hij het nieuwe deel III niet of te laat heeft aangevraagd. Alsdan behoeft de vervreemder slechts het deel I achter te houden totdat hij het vrijwaringsbewijs heeft ontvangen. De verkrijger van een motorrijtuig op wiens naam het kentekenbewijs is gesteld, doch die nog niet beschikt over het geldige deel III, zal dit bij de Directeur kunnen aanvragen ingevolge artikel 8, eerste lid.

Het zevende lid heeft betrekking op de omstandigheid dat de eigenaar het kentekenbewijs op naam van de houder wil doen stellen of de houder van het motorrijtuig het kentekenbewijs op de eigenaar wil doen overschrijven.

Artikel 10 regelt de ook reeds in paragraaf 1 aangestipte omstandigheid dat een motorrijtuig wordt overgedragen aan een handelaar, die beschikt over zogenaamde FH-kentekens, ten behoeve van diens handelsvoorraad.

Daar dergelijke motorrijtuigen veelal snel worden doorverkocht, is gekozen voor een stelsel waarin het kentekenbewijs niet via de procedure bij het postkantoor op naam van de handelaar wordt overgeschreven. In het voorgestelde systeem verkrijgt de handelaar met het motorrijtuig het volledige, niet ingevulde kentekenbewijs alsmede de kopie. Ten bewijze daarvan geeft hij een vrijwaringsbewijs af aan de vervreemder. Van dit bewijs dient de handelaar een duplicaat toe te zenden aan de Directeur van de Rijksdienst voor het Wegverkeer, opdat de handelaar in het register als eigenaar c.q.

houder van het motorrijtuig kan worden vermeld. Een tweede duplicaat dient hij onder zich te houden. Dit om te kunnen nagaan of het aantal gebruikte motorrijtuigen, dat zich in handelsvoorraad bevindt, overeenkomt met het aantal afgegeven vrijwaringsbewijzen, hetgeen fraude daarmede tegengaat. De genoemde vrijwaringsbewijzen en de duplicaten ervan zullen door de Directeur van de Rijksdienst voor het Wegverkeer worden afgegeven in het kader van de afgifte van FH-kentekenbewijzen. De voorschriften die ingevolge artikel 24, vierde lid, kunnen worden gegeven, zullen, daar het gebruik van FH-kentekenbewijzen en van vrijwaringsbewijzen nauwe samenhang vertoont, tevens op het gebruik van de vrijwaringsbewijzen betrekking hebben.

Artikel 11, eerste lid, heeft betrekking op de situatie dat een zogenaamde FH-handelaar een motorrijtuig uit zijn handelsvoorraad overdraagt aan een particulier of een andere FH-handelaar.

Het tweede en derde lid gelden, indien de FH-handelaar een motorrijtuig, dat zich in zijn handelsvoorraad bevindt, tot duurzaam eigen gebruik bestemt. Dan geldt dezelfde procedure als ingeval van overdracht van het motorrijtuig aan een particulier.

Artikel 12, eerste en tweede lid, regelen de verplichting van degene, die na het overlijden van de kentekenhouder eigenaar of houder van het motorrijtuig is geworden, om het kentekenbewijs op zijn naam te doen stellen. De termijn waarbinnen dit dient te geschieden is ruim genomen, gezien de vele andere werkzaamheden van administratieve aard waarvoor erfgenamen in geval van overlijden kunnen komen te staan. Het derde lid opent de mogelijkheid voor de erfgenaam om in de plaats van de overledene te voldoen aan de verplichtingen voortvloeiende uit de artikelen 9, 10 en 13.

Artikel 13 opent de mogelijkheid een kentekenbewijs over te schrijven, hoewel vordering of ongeldigverklaring ingevolge artikel 13 van de Wegenverkeerswet heeft plaats gehad. Anders dan bij de huidige regeling, die deze mogelijkheid niet kent, wordt met deze bepaling bereikt dat ook ingeval van een gevorderd of voor het rijden over een weg ongeldig verklaard kentekenbewijs, de verkrijger van het motorrijtuig als tenaamgestelde in het register wordt vermeld. Na de tenaamstelling blijft het kentekenbewijs, evenals bij zijn voorganger, een ingevolge artikel 13 van de wet gevorderd of ongeldig verklaard kentekenbewijs, zolang de delen I en III niet zijn teruggegeven. Het ontvangstbewijs, dat in geval van vordering of ongeldigverklaring voor het rijden over een weg van een kentekenbewijs wordt afgegeven, neemt in het voorstel de plaats in van de gevorderde c.q. ingeleverde delen I en III, om de verkrijger van het motorrijtuig in de gelegenheid te stellen om na reparatie van dat motorrijtuig voor teruggave van de gevorderde c.q. ingeleverde delen I en III in aanmerking komen volgens artikel 22, derde of vijfde lid, of artikel 23, vijfde lid.

Artikel 14, eerste lid, regelt de materie, besloten in het huidige artikel 92, tweede lid, van het Wegenverkeersreglement. Zoals in de toelichtende stukken bij de wet van 26 september 1974 reeds is vermeld, zal overschrijving van het kentekenbewijs kosteloos geschieden. Daartoe dient het bepaalde in het tweede lid.

Artikel 15, eerste lid, komt overeen met het huidige artikel 93, eerste lid, eerste volzin van het Wegenverkeersreglement, met dien verstande dat de Directeur met name is genoemd en dat de bijbladen, inlegvellen en modellen zijn geschrapt.

Gezien het feit dat de voorgestelde regeling het achterhouden van de delen I en III, alsmede overschrijving van gevorderde kentekenbewijzen kent, spreken de voorgestelde leden 2 en 3 slechts van afgifte van deel II.

Het vierde lid is reeds toegelicht onder artikel 13. Ingevolge het vijfde lid wordt de kopie niet afgegeven bij kentekenbewijzen die niet overschrijfbaar zijn. Het zesde lid stemt naar

zijn inhoud overeen met het huidige artikel 95 van het Wegenverkeersreglement.

Artikel 16 komt naar zijn inhoud grotendeels overeen met het huidige artikel 94 van het Wegenverkeersreglement. Slechts het voorgestelde onderdeel *e* komt in het huidige artikel 94 niet voor. Het is toegevoegd o.a. om voor de opsporingsambtenaren de controle op de toegestane combinatie van een motorrijtuig en een aanhangwagen te vergemakkelijken.

Artikel 17, eerste lid, stemt overeen met artikel 15, tweede lid van de Wegenverkeerswet zoals dit luidde voor het tijdstip van inwerkingtreding van de wet van 26 september 1974, met dien verstande dat ook de mogelijkheid tot ongeldigverklaring is geopend, indien de eigenaar weliswaar niet de eigenaar, doch wel het bezit van het motorrijtuig heeft verloren. Hierbij is te denken aan diefstal van het motorrijtuig.

Het tweede lid regelt limitatief de gevallen waarin een kentekenbewijs alsmede de kopie, indien deze is afgegeven, moeten worden ingeleverd door de eigenaar of houder van het motorrijtuig, aan wie het kentekenbewijs was afgegeven. Bij de inlevering van het kentekenbewijs dient schriftelijk te worden medegedeeld om welke reden de inlevering geschiedt.

Het derde lid verbindt aan de inlevering het rechtsgevolg van ongeldigheid, waarmee ingevolge artikel 20, onder *f*, de tenaamstelling in het kentekenregister vervalft.

Het vereiste van aangifte van onvrijwillig verlies van het bezit of het houderschap is gesteld ter voorkoming van inlevering van het kentekenbewijs en de daarmee verbonden schraping uit het kentekenregister, terwijl het motorrijtuig zich nog onder degene, die het kentekenbewijs inlevert, bevindt. Aldus wordt beweerdelijk onvrijwillig verlies van het bezit of het houderschap tegengegaan. Het vereiste van aangifte zal bovendien tegenaan dat een kentekenbewijs wordt ingeleverd zonder het daarbij behorende deel III op grond van de enkele bewering van degene, die inlevert, dat dat deel tezamen met het motorrijtuig is ontvreemd.

Het vierde lid opent dan ook slechts de mogelijkheid tot inlevering zonder het deel III, indien van het onvrijwillig verlies van het bezit of houderschap van het motorrijtuig tezamen met het deel III aangifte is gedaan volgens het derde lid. Aldus wordt tegengegaan dat losse delen III worden achtergehouden om daarmee eventuele frauduleuze handelingen te verrichten.

Artikel 18 vormt een nadere uitwerking van de tweede volzin van het huidige artikel 93, eerste lid, van het Wegenverkeersreglement, dat bepaalt dat de voertuigen worden ingeschreven in een daartoe bestemd register. Op grond van overwegingen van bescherming van de persoonlijke levenssfeer is de opsomming van de in het tweede lid vermelde gegevens limitatief.

Artikel 19, eerste en tweede lid, komt grotendeels overeen met het huidige artikel 93, tweede lid, van het Wegenverkeersreglement.

Het derde tot en met vijfde lid beogen een voldoende bescherming van de persoonlijke levenssfeer. Daartoe bepaalt het derde lid dat aan anderen dan overheidsinstanties in beginsel slechts inlichtingen uit het register worden verschaft, indien opgave wordt gedaan hetzij van het kenteken waaromtrent, hetzij van degene omtrent wie men inlichtingen verlangt.

Opgave van het kenteken zal een rol spelen ingeval de voor met het motorrijtuig verrichte handelingen aansprakelijke persoon niet bekend is. Opgave van de naam kan een rol spelen, indien men, bij voorbeeld in geval van overschrijving van het kentekenbewijs, wil vaststellen of het motorrijtuig in het kentekenregister is opgenomen alsmede of het kentekenbewijs op de juiste naam is gesteld. Het vierde lid maakt afwijking van het voorgaande mogelijk. Zoals uit het antwoord van de ondergetekende op vragen van leden van de Tweede Kamer blijkt (*Aanhangsel Handelingen Tweede Kamer 1973-1974*, blz. 2241 ev). worden op het ogenblik bij abonnement

bepaalde gegevens in de vorm van computerbanden aan de Stichting RAI Documentatie Centrum verstrekt, o.a. ter wille van de statistiek. De ondergetekende ziet blijkens bovenvermeld antwoord vooralsnog geen reden aan deze praktijk een einde te maken. De mogelijkheid daarbij voorwaarden te stellen wordt in het onderhavige vierde lid echter geopend.

Het vijfde lid maakt beperkingen in de verstrekking van inlichtingen mogelijk.

Deze bepaling correspondeert met artikel 90, vierde lid, van het Besluit bevolkingsboekhouding (*Stb.* 1967, 442).

Artikel 20 regelt limitatief de gevallen waarin de tenaamstelling in het register van de eigenaar of houder van een motorrijtuig aan wie een kenteken is opgegeven, vervalft. Dit geschiedt, indien aan de overschrijvingsprocedure is voldaan, indien het kentekenbewijs door de Directeur ongeldig is verklaard, indien het als gevolg van inlevering zijn geldigheid heeft verloren dan wel is ingeleverd, terwijl het reeds ongeldig was, indien in de bezwaarschriftprocedure van artikel 25 de Minister het kentekenbewijs ongeldig heeft verklaard en tenslotte, indien de Directeur op verzoek tot vervallenverklaring van de tenaamstelling is overgegaan.

Artikel 21. Het is van belang dat onjuiste vermelding in het register kan worden verbeterd of teniet gedaan. Dit o.a. in verband met de omkering van de bewijslast in artikel 30, tweede lid, van de Wegenverkeerswet en gezien de regeling van de jaarlijkse uitreiking van het deel III aan de geregistreerde.

De mogelijkheid een verzoek tot vervallenverklaring of verbetering in te dienen wordt in dit artikel geopend. Van de beslissing van de Directeur zal in de nabije toekomst ingevolge de Wet administratieve rechtspraak overheidsbeschikkingen beroep openstaan op de afdeling Rechtspraak van de Raad van State.

Artikel 22 sluit aan bij het bestaande artikel 97 van het Wegenverkeersreglement. De wijziging van onderdeel *b* van het eerste lid opent de mogelijkheid tot vordering door ambtenaren van de Rijksbelastingdienst, indien de bouw van het motorrijtuig niet overeenstemt met de gegevens in het kentekenbewijs. Dit kan van belang zijn, o.a. indien het motorrijtuig als gevolg van daaraan aangebrachte wijzigingen in een andere gewichtsklasse ter zake van de motorrijtuigenbelasting is komen te vallen, terwijl het kentekenbewijs dit niet aangeeft. Het in het eerste lid toegevoegde onderdeel *d* beoogt vooreerst de ambtenaren der Koninklijke Marechaussee de bevoegdheid toe te kennen kentekenbewijzen, behorende bij motorrijtuigen die in eigendom of houderschap zijn bij militairen, te vorderen.

Zij zijn ingevolge de voorgestelde bepaling echter ook bevoegd tot vordering ten aanzien van andere personen dan militairen, indien zij ten aanzien van die personen opsporingsbevoegdheid bezitten. Hierbij zij o.a. gedacht aan de taak van de Koninklijke Marechaussee in het kader van de grensbewaking. Aan deze ambtenaren wordt ingevolge het derde lid dezelfde bevoegdheid toegekend als die van ambtenaren van rijks- en gemeentepolitie tot het gedurende ten hoogste twintig dagen onder zich houden van de gevorderde delen van het kentekenbewijs.

Het tweede lid bepaalt dat het deel van het kentekenbewijs, dat voor overschrijving dient, wordt teruggegeven aan degene van wie het kentekenbewijs wordt gevorderd.

De strekking van deze bepaling is, dat ook na vordering een wijziging in de tenaamstelling kan geschieden, zoals reeds is uiteengezet onder artikel 13.

Het in het tweede lid bedoelde ontvangstbewijs zal in plaats van het deel III van het kentekenbewijs, indien dit is gevorderd, zichtbaar moeten worden gevoerd, indien het motorrijtuig op de weg staat. Zoals reeds is opgemerkt zal de verplichting tot het zichtbaar voeren worden geregeld bij besluit van de Minister van Verkeer en Waterstaat.

Het vierde lid komt overeen met het huidige artikel 97, derde lid, van het Wegenverkeersreglement.

Het vijfde lid bevat een teruggaveregelings, die het huidige Wegenverkeersreglement niet kent. Naar de mening van de ondergetekende verdient het aanbeveling een dergelijke rechtswaarborg in de regeling op te nemen.

Ook het zesde lid vormt een nieuw voorschrift. In verband met de bezwaarschriftprocedure van artikel 25, zesde lid, is het wenselijk de Directeur te verplichten tot schriftelijke mededeling van de redenen, waarom hij niet tot teruggave van de gevorderde delen is overgegaan.

Artikel 23, eerste en tweede lid, komt, behoudens het feit dat het deel II niet behoort te worden toegezonden aan de Directeur, overeen met het huidige artikel 98, eerste lid en tweede lid, eerste volzin, van het Wegenverkeersreglement.

Het derde lid introduceert ook hier het ontvangstbewijs, dat een zelfde functie vervult als in geval van de vordering. Het vierde lid komt materieel overeen met de laatste volzin van het genoemde artikel 98, tweede lid.

Het vijfde en zesde lid vormen de parallel met artikel 22, vijfde en zesde lid.

Artikel 24 bevat een geheel nieuwe regeling met betrekking tot de zogeheten FH-kentekenbewijzen. Deze regeling vervangt die van het huidige artikel 88 van het Wegenverkeersreglement. De ondergetekende acht een nieuwe regeling noodzakelijk vanwege het feit dat de kentekenplicht ingevolge de voornoemde wijziging van de Wegenverkeerswet ook zal gelden voor op de weg staande motorrijtuigen. Ook is de terminologie „fabrikant of handelaar” in het genoemde artikel 88 te eng. Daar komt nog bij dat degene, die gebruik maakt van een FH-kenteken, niet immer eigenaar of houder in de zin van de wet, namelijk duurzaam houder, behoort te zijn. Om deze reden moeten FH-kentekens ook aan anderen dan een eigenaar of houder kunnen worden afgegeven, hetgeen artikel 9, eerste lid onder 1e, van de Wegenverkeerswet, zoals dit is komen te luiden bij de wet van 26 september 1974 mogelijk maakt. Ten slotte zullen aan „FH-handelaren” in verband met hun rol bij de in de artikelen 10 en 11 bedoelde overschrijvingsprocedure bepaalde verplichtingen moeten kunnen worden opgelegd.

Het eerste lid bepaalt dat de gebruikelijke kentekenplicht niet geldt, indien het daar aangeduide motorrijtuig een bijzonder kenteken voert, behorende bij een geldig bijzonder kentekenbewijs, dat wordt gebruikt volgens de voorschriften van het vierde lid.

Ingevolge het tweede lid geldt een zelfde regel met betrekking tot aanhangwagens en opleggers, indien een bijzonder registratiebewijs is afgegeven.

Het derde lid opent de mogelijkheid voor de Minister van Verkeer en Waterstaat de Directeur te verplichten afgifte van een FH-bewijs te weigeren, indien het bedrijf niet aan bepaalde eisen voldoet. Hierbij kan onder andere worden gedacht aan de inschrijving in het Handelsregister. Tevens zal de Minister kunnen bepalen dat het aantal aan een bedrijf af te geven bijzondere kenteken- of registratiebewijzen moet overeenkomen met de gemiddelde omzet van het bedrijf. Een bedrijf waaraan een of meer FH-bewijzen zijn afgegeven komt ingevolge de tweede volzin van dit lid in aanmerking voor de afgifte van de benodigde vrijwaringsbewijzen.

De voorschriften bedoeld in het vierde lid zullen aangeven onder welke omstandigheden - te denken valt aan proefritten, overbrenging van voertuigen naar een herstelplaats of ter verkoop - een bijzonder kentekenbewijs of registratiebewijs mag worden gebezigd. De voorschriften zullen ook betrekking hebben op het gebruik dat de handelaar mag maken van de in artikel 10 bedoelde vrijwaringsbewijzen, alsmede de wijze waarop hij de afgifte daarvan dient te administreren.

Ingevolge het zesde lid zullen ook de FH-kentekenbewijzen vallen onder de regeling van de jaarlijkse afgifte van het zichtbaar te voeren deel van het kentekenbewijs. Het achtste lid bepaalt dat bij inlevering van alle bijzondere kentekenbewijzen ook de nog ongebruikte vrijwaringsbewijzen en duplicaten ervan moeten worden ingeleverd. De strekking hier-

van is te voorkomen dat een handelaar bij een particulier de schijn wekt nog tot het afgeven van vrijwaringsbewijzen bevoegd te zijn.

Volgens het tiende lid geldt een zelfde regel, indien ingevolge het negende lid de bijzondere kentekenbewijzen zijn ongeldig verklaard.

Artikel 25 groepeert de mogelijkheden tot het indienen van een bezwaarschrift tegen weigering tot afgifte of teruggave van een kentekenbewijs of een deel ervan.

Het artikel sluit aan bij het huidige artikel 96 van het Wegenverkeersreglement, met dien verstande dat ook de mogelijkheid tot het indienen van een bezwaarschrift is geopend, indien teruggave wordt geweigerd nadat een kentekenbewijs is gevorderd of voor het rijden over een weg is ongeldig verklaard volgens de artikelen 22 respectievelijk 23. Tevens is verduidelijkt dat een wegbeheerder slechts een bezwaarschrift kan indienen indien hij tegen de inhoud van een kentekenbewijs bezwaar heeft. De redactie van het bestaande artikel 96 brengt dit onvoldoende tot uiting.

Artikel 26 regelt de bezwaarschriftprocedure in het kader van de afgifte en ongeldigverklaring van de zogenaamde FH-kentekenbewijzen. Anders dan bij het in de bijlage van het wetsontwerp administratieve rechtspraak overheidsbeschikkingen uitgezonderde artikel 25, waarin het gaat om een technisch oordeel in geval van weigering tot afgifte of teruggave van een kentekenbewijs, zal van de beslissing van de Minister in de nabije toekomst beroep openstaan op de Afdeling Rechtspraak van de Raad van State.

De ondergetekende is van mening dat met de afgifte en ongeldigverklaring van handelaarskentekens zodanig grote bedrijfsbelangen betrokken kunnen zijn, dat de mogelijkheid tot een beoordeling door een van de administratie onafhankelijke instantie is geboden. Bovendien geschiedt de afgifte c.q. ongeldigverklaring van FH-bewijzen niet op grond van de technische staat van een motorrijtuig, doch hangt af van de vraag of een bedrijf beschouwd kan worden als een in artikel 1, onder f, bedoeld bedrijf, alsook van de vraag of een zodanig bedrijf voldoet aan de in artikel 24, negende lid, onder b, en c, bedoelde verplichtingen.

Artikel 27 komt geheel overeen met het huidige artikel 99 van het Wegenverkeersreglement.

Artikel 28. Deze bepaling komt overeen met artikel 123, zevende en achtste lid, van het Wegenverkeersreglement.

Artikel 29, eerste lid, bevat de strafsanctie op de verplichtingen voortvloeiende uit de onderhavige regeling. De strafmaxima corresponderen met die van artikel 124 van het Wegenverkeersreglement.

Het tweede lid beoogt een bescherming van het gebruik van vrijwaringsbewijzen die slechts mogen worden afgegeven door postkantoren of zogenaamde FH-handelaren.

Artikel 30, eerste lid, bepaalt dat gedurende een bepaalde termijn na de datum van inwerkingtreding van dit besluit nog kentekenbewijzen „oude stijl” zullen worden afgegeven tegen betaling van de bestaande leges.

De kentekenbewijzen „oude stijl”, ook die afgegeven voor het tijdstip van het onderhavige besluit, zullen ingevolge het tweede lid, enige uitzonderingen daargelaten, hun geldigheid verliezen, nadat de periode, waarin de afgifte van de delen III ingevolge het derde lid heeft plaatsgehad, is verstreken, indien aan de kentekenhouder „oude stijl” geen deel III is afgegeven. Verwacht wordt dat deze periode ongeveer 4 maanden zal beslaan. Op deze wijze wordt bewerkstelligd dat na het verstrijken van die periode iedere geregistreerde kentekenhouder zal kunnen beschikken over een kentekenbewijs „nieuwe stijl”.

Het derde lid regelt de wijze waarop aan de houders van een kentekenbewijs „oude stijl” het deel III alsmede de kopie daarvan zal worden afgegeven. Ten behoeve van de aanvraag van deel III zullen aan de in het kentekenregister geregistreerden acceptgirokaarten worden toegezonden. Na storting van f 17,50, alsmede eventuele verbetering door de aanvrager van de op die kaart vermelde gegevens, zal door de Rijksdienst voor het Wegverkeer het deel III en de kopie aan de aanvrager worden toegezonden. Degenen, die om enige reden geen acceptgirokaart hebben ontvangen, zullen in de gelegenheid worden gesteld door middel van een door hen in te vullen aanvraagformulier alsnog voor afgifte van een deel III en de kopie in aanmerking te komen. Het kentekenbewijs van de gene, aan wie een deel III en de kopie zijn uitgereikt, zal ingevolge de laatste volzin van het derde lid zijn geldigheid niet verliezen op het in het tweede lid bedoelde tijdstip.

Op deze wijze wordt bereikt dat aan kentekenhouders geen nieuwe delen I en II behoeven te worden uitgereikt ter wille van de verwezenlijking van het kentekenbewijs „nieuwe stijl”.

Het vierde lid bepaalt dat ongeldig geworden kentekenbewijzen moeten worden ingeleverd bij de Directeur.

Het vijfde en zesde lid verklaren de regeling van het tweede lid, behoudens enige afwijkingen van ondergeschikte betekenis, van overeenkomstige toepassing op een aantal op het ogenblik eendelige kentekenbewijzen.

Het zevende lid bepaalt dat de gene, wiens kentekenbewijs ingevolge het tweede lid ongeldig is geworden, ter verkrijging van een geldig kentekenbewijs de procedure van de eerste afgifte zal moeten volgen.

Artikel 31, eerste lid, bepaalt dat gedurende de periode, waarin de delen III voor de eerste maal worden uitgereikt, overschrijving van een kentekenbewijs dient te geschieden volgens de bestaande procedure, ook indien het deel III en

de kopie reeds zijn afgegeven. Deze dienen dan te zamen met het kentekenbewijs door de vervreemder aan de verkrijger ter hand gesteld te worden.

Het tweede lid geeft een overgangsregeling met betrekking tot het verval van de tenaamstelling in het register.

Artikel 32 bevat de overgangsregeling betreffende inlegvellen en bijbladen. Zoals reeds werd vermeld ligt het in het voornemen deze documenten niet meer uit te geven en te vervangen door registratiebewijzen.

Artikel 34 bevat enige noodzakelijke aanpassingen van het Wegenverkeersreglement aan de bepalingen van het onderhavige besluit. In het bijzonder zij gewezen op de regeling betreffende de verlichting van het kenteken, die als gevolg van de onder 35 toe te lichten vervallenverklaring van een gedeelte van de bijlage van het Wegenverkeersreglement een plaats heeft gevonden in de artikelen 66 onder *n*, en 67 onder *c*, van het Wegenverkeersreglement.

Artikel 35. Zoals reeds werd vermeld, zullen de modellen van kentekenbewijzen, registratiebewijzen en kopieën geregeld worden bij ministerieel besluit.

Om deze reden kunnen de genoemde paragrafen van afdeling 7 van de bijlage van het Wegenverkeersreglement vervallen. De in de bijlage par. 23 onder *g* vervatte regeling van de kentekenverlichting heeft, zoals hierboven is toegelicht, een plaats gevonden in de artikelen 66 en 67 van het Wegenverkeersreglement.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,

T. WESTERTERP.

The first part of the report deals with the general situation of the country and the progress of the war. It is a very interesting and detailed account of the events of the year.

The second part of the report deals with the military operations of the year. It is a very detailed and accurate account of the military operations of the year.

The third part of the report deals with the political situation of the country. It is a very interesting and detailed account of the political situation of the country.

The fourth part of the report deals with the economic situation of the country. It is a very interesting and detailed account of the economic situation of the country.

The fifth part of the report deals with the social situation of the country. It is a very interesting and detailed account of the social situation of the country.

The sixth part of the report deals with the cultural situation of the country. It is a very interesting and detailed account of the cultural situation of the country.

The seventh part of the report deals with the international situation of the country. It is a very interesting and detailed account of the international situation of the country.

The eighth part of the report deals with the future of the country. It is a very interesting and detailed account of the future of the country.

The ninth part of the report deals with the conclusion of the year. It is a very interesting and detailed account of the conclusion of the year.

The tenth part of the report deals with the summary of the year. It is a very interesting and detailed account of the summary of the year.

The eleventh part of the report deals with the appendix. It is a very interesting and detailed account of the appendix.

The twelfth part of the report deals with the index. It is a very interesting and detailed account of the index.

The thirteenth part of the report deals with the bibliography. It is a very interesting and detailed account of the bibliography.

The fourteenth part of the report deals with the list of names. It is a very interesting and detailed account of the list of names.